

kunne giøre Noget; der bliver endda ikke anvendt saalidt hiemme, men det Meste gaaer i de Middelmaadiges Kløer. Dernæst lever man billigere hiemme. Det Meste hvad de Danske her sælge gaaer dog hiem, saa hvorfra den Frygt, at de ikke skulde kunne subsistere. Lad Folk først see noget Godt og jeg gad nok vidst, om det ikke skulde gaae af der som andetsteds i Verden. Vi have destoværre her et sørgeligt Exempel for Øie, hvortil Statens Kræfter anvendes. Det kan ikke styrke Haabet om en blid Fremtid, som dog for Kunstnerne er saa meget afhængig af Regieringen, at f. Ex. Prindsessen her koster 80,000 Species aarlig.

Iaar haabe vi da her at faae Carneval, hvilket jeg ikke har seet nogetsteds; naar blot ikke Cholera eller Uroligheder med Regieringen, hvortil der ikke er ringe Disposition, atter skulde forhindre det. Indtil April Maaned er jeg endnu sikkert i Rom og hvis det høie Fondsvæsen vil være mine Ønsker imod, nødes jeg mulig til at opgive Neapelreisen og blive endnu længere i Rom, hvortil jeg kun har lidt Lyst. —

Neapel (Ischia) d. 17. Juli. 1838.

Til hans Moder.

Jeg agter at udføre et Maleri her, bestemt til Kunstforeningen. Fra Rom har jeg sendt et Maleri til Grev Moltke. Det behagede meget i Rom, hvor jeg havde udstillet det. Thorvaldsen vilde kjøbt det, men han er en ligesaa daarlig Betaler som han selv lader sig godt betale. Jeg vilde ogsaa gjerne, at man hiemme skulde see det. Det er mig imidlertid dog kiært, at Thorvaldsen var fornøiet med det og jeg lovede at male ham et andet. Det

bliver der dog nok Intet af for det Første, da han ventelig reiser med Fregatten, som skal være ankommen til Livorno. Man kan ikke stole paa hans Ord i nogen Henseende, og jeg troer ikke heller, at han selv stoler paa det; man veed endnu ikke naar Vognen staaer for Døren, om han vil afsted eller ei. Denne Ubestemthed forenet med en ubehagelig Mistænkelighed til alle hans Omgivelser gjør ham ei synderlig behagelig i Omgang. Han er fordærvet af Smiger. Naar han ikke som Kunstner var saaledes, at man selv i hans Alderdom maa forbauses derover, saa kunde han ellers gaae hiem og lægge sig. Og saa skal han da have saamange Tak for Gaven til Fædrelandet, det gjør ham dobbelt udødelig. Man har nylig stiaalet nogle Guldmynter og Medailler fra ham, han er rasende og troer sig omgivet af Forrædere paa alle Kanter; det kan mulig bestemme ham med Hensyn til Afreisen.

Paa Ischia var jeg sammen med Constantin, Roed og Rung, som gjorde mig Livet saa behageligt ved Musik, men vi svede frygteligt. Neapels Beliggenhed ved Havet og Foden af Vesuv overtræffer alle Forventninger. Et Spectakel fra Morgen til næste Morgen i Gaderne og Havnen gjør Contrasten imod det alvorlige og stille Rom endnu større. Hvor Rom er pragtfuld og grandios er Neapel almindelig, moderne og luxurieux uden Smag. — Folket er gavtyveagtigt og feigt; alle tigge, alle skrige og gjøre Larm over ingen Ting. Meget hengivne til al Slags Fornøielse seer man dem bestandig beskæftigede med Spil og Commers, de Fleste dog med Ingenting. Havnen er overordentlig morsom: man trænger sig imellem Søfolk, Handlende, Marionetboder, Improvisatorer, Lazaroner og andre Dagdrivere. Lazaronerne